

Kocēnu Vēstis

Nr.11 (35)

1998. gada novembris

Cena 5 santīmi

REPUBLIKAS GADADIENĀ

KĀRLIS SKALBE,
18. novembrī 1919. gadā Lielā diena ir klāt. Nolieciet savas galvas kritušo varoņu priekšā. Nav neviena akmens neatkarīgās Latvijas pamatos, kurš nebūtu tur iemūrēts ar viņu asinīm kā ar nesagraujamu cementu. Un, ja mēs savas republikas gada dienā cietāk varam nostāties uz savas zemes, tad mums jāpateicas tai klusai pazemei, kurā iegājuši tikdaudz nesavtīgu brīvības cīnītāju, lai uz saviem stipriem pleciem paceltu pret sauli neatkarīgo Latviju. Kā bērns es šodien atkal ticu tiem labsirdīgiem milžiem, par kuriem stāsta tautas pasakas, kas visā klusībā tur kalnus uz pleciem ar puķēm un kokiem, kuros šūpojas gavilējoši putnu kori. Šīs dienas to pierāda, ka šie krietnie milži vēl dzīvo mūsu tautā. Ir ļaudis, kam ir prieks uz sauli skatīties, un ir ļaudis, kam ir vēl lielāks prieks noliekties, ņemt bērņus uz pleciem, lai viņi uzgavilē saulei. Šo zemi mēs iekarojām priekš saviem bērniem. Mums pieder darbs un ciņās, nākošām paaudzēm - gaišais saules mantojums. Un tomēr, neskatoties uz

Mēs esam maza tauta, bet lai neesam mazi savās domās, jūtas un centienos, lai apzināties, ka Latvija sākas mūsu sakoptajā sētā, mūsu labajos darbos, mūsu tīrjā sirdsapziņā, mūsu rūpēs par mazajiem «Auseklišiem» - brīvas Latvijas laika bērniem.

SANDRA EGLĪTE, bērnu darza «Auseklītis» vadītāja

visām rētām, ko mēs esam saņēmuši šīs ciņās, mēs jau šodien jūtam, ka Latvijas seja ir pagriezta pret sauli. Latvija nav vairs nicināts bērns, kura likenis bij stāvēt aizdurvī un slaucīt asaras. Mums vajag aizmirst bērnu dziesmas. Šīs dienas viņa paceļas visas pasaules

priekšā kā brīva un lepna tauta, kura pati savās rokās tur savu likteni.

Kocēnu pagasta padome sveic visus pagasta iedzīvotājus Latvijas Republikas proklamēšanas 80. gadadienā! Novēlam gan lieliem, gan

maziem izjust piederību savai zemei, tautai, dzimtajai pusei. Lai mūsu darbi vairo gimeņu un tautas labklājību. Lai mazie, kuri šodien iet bērnu darzā vai skolā, izaug par krietniem cilvēkiem, kas savu gājumu balsta uz tautas tradīcijām un dzīves ziņu.

AINA ĀBELE

LATVIJAI

Es nezinu zemi, kas skaistāka būtu,
Kā tu - zilo mežu šalkoņā,
Kur arājs dzen vagu, ganiņš dzied dziesmu,
Un saule riet zeltstaros vakarā.

Es nezinu zemi, kas mīļāka būtu,
Kā tu - sapņu baltā birtzala.
Un kur ir vēl tauta, kam tikdaudz ir
dziesmu,

Kas atskan bez saulītes vakarā?

Es nezinu zemi, kas lielāka būtu,
Kā tu - mūsu mazā Latvija,
No audžu audzēm kas sāpēs dzima
Un pacēlās liela un varena.

Ansi Liezeru pieminot

Lai svētīti ir tie, kam
dzīves ceļš ir maizes ceļš.
Tie pastāvēs ilgāk, nekā zelta ceļa gājēji.

14. novembrī viņam būtu tikai 70.
Dzīve un mūžs sadēga, strādājot cilvēku un Latvijas lauku labā, savā ciemata - Rubenes un Rubeniņu labā. Aiz viņa palika pamatīgi paveikts darbs.

Ansis Liezers milēja šo zemi, milēja šo laiku, kad atkal brīvi plīvo sarkanbalti sarkanais karogs. Zem ciemata vilpojas Lielais un Mazais Ansis, bet no tāluma liekas skan viņa dziedātā dziesma:

Šī ir tā mūsu zeme, ko mums par savu saukt,
to nevar, nevar nemīlēt,
tai vienmēr zelt un plaukt...
Liesmo sveces novembra tumsā, godinot krietņus un varonīgus vīrus. Gaisā virmo atmiņas...

Kocēnu pagasta padome aicina firmas, iestādes un privātpersonas ziedot līdzekļus Anša Liezera piemineklim Rubenes kapos.

Iemakas var izdarīt ar pārskaitījumu Kocēnu pagasta padomei Unibankas Valmieras nodaļas kontā 18 - 0001 - 42815 vai skaidrā naudā Kocēnu pagasta padomē ar norādi Anša Liezera piemineklim.

KOCĒNU PAGASTA PADOME

APSVEIKUMS

18. novembris ir mūsu valsts dzimšanas diena, bet divkārsa svētku diena tad ir 8 astoņiem mūsu pagasta iedzīvotājiem, kuriem 18. novembris ir arī dzimšanas diena. Sveicam:

Valentīnu Lasi, Zigurdu Brusovu, Silviju Vēliņu, Laimdotu Šveiceri, Tatjanu Krapivku, Diānu Kupli, Zinti Stalbergu, Ati Stepānu.

SLAVENĀIS LAIKMETS

LEONĪDS BREIKŠS

Lai ziedu: ikviens - cik var un prot

Šai zemei savu tiesu dot
No savas sirds un darba sava.

«Liesmā» 1997. g. 15. novembrī

Divdesmitais gadsimts ir slavenākais laikmets visā latviešu tautas vēsturē. 1918. g. 18. novembrī tika pasludināta brīva, neatkarīga Latvijas valsts. Beidzot ar savu karogu un savu himnu. Latviešu tautas dvēsele jau 700 gadu bija lolojusi savu sapni brīvi elpot brīvā zemē, savā Latvijā. Mūsu nicinātāji - vācu muižnieki un krievu carisms - darīja visu, lai pīskalni un kapulauki, Zilaiskalns un Staburags, Daugava un Lielupe nespētu atgādināt, ka mūsu senči milēja un sargāja savu Tēvzemi. Taču visos gadsimtos radās drošsirdīgi ciņā saucēji, kas neļāva šim brīvības sapnim dzist.

Latviešu valsts pirmos pamatus, paši vēl neapzinādami, sagatavoja Kr. Voldemārs un viņa domubiedri - jaunlatvieši. Tā bija pirmā Tautas atmoda...

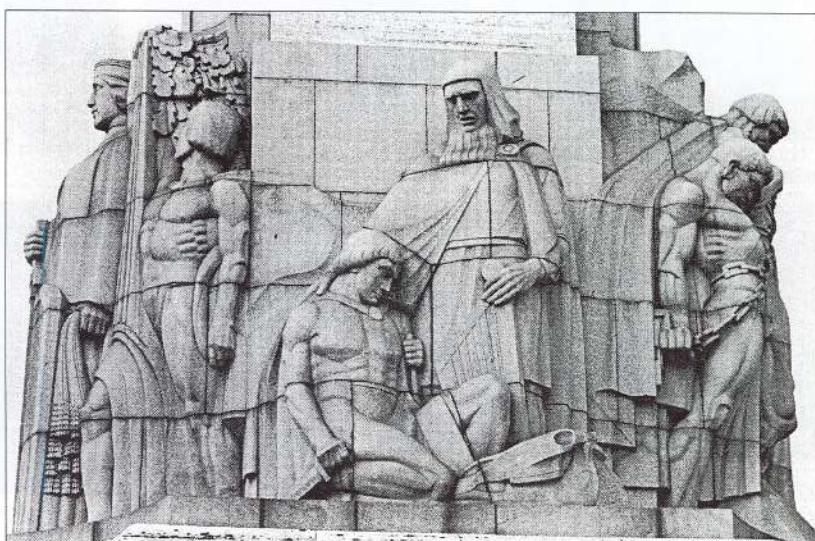
Atis Kronvalds sauca: «Latvieti, msties, celies, strādā!»

Savu dzīvību latvju tautas brīvībai ziedoja pirmās tautas revolūcijas cīnītāji 1905. gadā. Dziedot «Ar kaujas saucieniem uz lūpām», viņi krita. Pat pelēkajam akmenim sāpēja sirds par to, ka nošāva, dzīvu cilvēku nošāva, jo viņš zināja, kur paslēpta «brīvība un taisnība». Revolūcija cieta sakāvi.

Par Tēvzemi un brīvību cīnījās pirmajā pasaules karā latviešu strēlnieki. Neatkarības ideja izskanēja pavisam vārgi, bet tad, kad 1917. gadā tika gāzta cara valdība, latviešu lielākā daļa domāja par nacionālu valsti. Beidzās pirmais pasaules karš, Vācija atzina sevi par uzvarētu. Lai esam lepmi, ka latviešu tautai bija vīri, kas pareizi lēma un rīkojās, kam bija drosmie lielām tautām pasacīt: «Šī zeme ir mūsu: to nedos vairs citiem ne latgals, ne zemgals, ne sēlis, ne kūrš...»

Viņu vidū - Oskars Kalpaks, Kārlis Ulmanis, Jānis Čakste, Zigfrīds Meierovics.

Tā 18. g. 18. novembrī, pirms 80 gadiem tika pasludināta jauna valsts. Pirmo reizi jaunajai valstij nebija ne armijas, ne naudas

līdzekļu. Saimniecība izpostīta, pati tauta izkaisīta, sašķelta. Bet bija ticība, cerība, mīlestība. Mēs uzvarēsim!

Mēs uzvarējam, jo paaudzū paaudzēm turējam «Latviju dziļi ieslēgtu savā sirdī». Lai valsts 80. gadadienā lepmi

skan mūsu neatkarības, brīvības un vienotības simbols latvju lūgšana - «Dievs svētī Latviju!»

ELGA OLMANE

KOCĒNI FOTOGRĀFIJĀS

Rubenes pamatskolas kolektīva pateicas tiem bērnu vecākiem, kuri ar sapratni ir izturējušies pret skolas prasībām, ir nākuši ar savu ierosmi un palīdzību. Valsts svētkos novēlam visiem pagasta iedzīvotājiem spēju ticēt labajam un dāvat prieku sev un citiem!

Jau vairākus gadus martā skola aicina ciemos draugus no lauku pamatskolām. Atpūtas vakars «Mazā zeltene» jau ieguvusi tradicionālu nokrāsu. Paldies sakām visiem, kas nāk mums talkā, veidojot šo pasākumu, un ceram uz tālāku sadarbību!

Datori ir ienākuši arī mūsu skolas ikdienā. Skolēnu pateicība skolas vadībai un pagasta pašvaldībai!

Par tradīciju jau ir kļuvis 2 reizes gadā gan lieliem, gan maziem satikties sporta sacensībās. Vasarā Kocēnu centrā, bet ziemā - Rubenes sporta zālē.

Lāčplēša dienā Kocēnu pamatskolas skolēni piedalījās šķēršļu gājienā. Viens no uzdevumiem bija šausana.

Jau trīs gadus izlaiduma dienā paši centīgākie, gudrākie un sabiedriski aktīvākie Kocēnu pamatskolas skolēni saņem Apsišu Jēkaba Goda balvu. 1998. gada 12. jūnijā (no kreisās): Džeina Frēliha, Elina Ardava, balvas sponsors Roberts Zuikas kungs, Dace Kītnere un Zane Mangale pie skolas karoga.

Pēdējos gados Kocēnu pagastam ir izveidojusies sadarbība ar ārvalstu pašvaldībām. Mūsu sadarbības partneri ir gan Vācijā, gan Zviedrijā. Šajā fotogrāfijā redzams, kā tiek parakstīts līgums ar Torsosas - Bergkvāras pārstāvjiem no Zviedrijas.

Kocēnu pašdarbnieku pulkā vieni no aktīvākajiem ir dramatiskā kolektīva ļaudis. Šādos krāšņos tērpos viņus vērojām izrādē «Pasakas par ziediem».

Esam ļoti pateicīgi, ka Rubenes skolēniem un jauniešiem ir plašas iespējas nodarboties ar grīdbumbas jeb florbola spēli trenera Jāņa Daiņa vadībā. Jānis nav skolotājs pēc izglītības. Viņš ir dzimis skolotājs.

Izdevējs Kocēnu pagasta padome, Kocēnos Alejas ielā 8, tel. 55463.
Reģistrācijas apliecības Nr. 1613. P. 1385. T. 400.
Par skaitļņu un faktu precizitāti atbild autori. Iespiests SIA "Lapa" Valmieras tipogrāfijā, A. Upīša ielā 7.